

Liten höstresumé från en välfylld Klockargård.

När jag skrev resumén förra månaden var det inte mycket till höst att tala om. Men idag kunde man bitvis vada i torra höstlöv. Observera *torra* höstlöv, för än så länge har hösten inte varit otrevlig på något sätt, utan ganska solig och trivsamt. Men det är klart att det blöta och mörka kommer säkert vad det lider. Men det är ju då man inte ska förbanna mörkret utan istället tända ett ljus. Levande ljus i all ära men det duger alldeles utmärkt med de små batteridrivna värmeljusen som numera finns att köpa och som tål att *glömmas bort*. Det är ju så himla lätt att glömma att blåsa ut innan man *bara* ska springa in på toa och väl därinne så kommer man ju på att man ska ta ner tvätten, eller gå in i förrådet för att fylla på med toapappret som håller på att ta slut och ja, så snabbt kan ju olyckan vara framme.

Man får aldrig glömma bort att njuta, men det blir inte så njutbart om man glömmert bort sina levande ljus.

Så är det dags för Kent att hälsa välkommen till en ny *medlemsträff*. Idag lyckades han med att inte säga möte utan.. träff så jag får väl utbrista som Eliza, ”*jag tror han kan det, jag tror han kan det.*” Han kanske inte ens en gång är ordförande på mötena längre utan en ”**Kom fram och säj**” som en del brukar vitsa till det. Jag undrar hur många som observerade Kents malliga uppsyn när han fick tala om inför alla, att vi fram tills nu har fått 57 nya medlemmar i år. En del av dessa nya har vi som är med i styrelsen haft förmånen att bekanta oss med. Det är nämligen så, att sedan några år tillbaka har föreningen bjudit in de medlemmar som har anmält sig nya under året, till en trivselkväll i föreningslokalen. Detta initiativ har visat sig vara väldigt uppskattat. Meningen med träffen är att man ska prata både väsentligheter och rent strunt, om ni ursäktar uttrycket.

(*Strunt skall man inte ringakta, nej det är en väldigt viktig ingrediens i våra liv. Maken brukar ibland svara mej när jag frågar vad han gör. Jo, han sitter och dumglor och funderar på allt och ingenting. Det ser jag som sunt, för ibland är det viktigare att vara avkopplad än alltid uppkopplad, tänk på det.*)

Åter till varför så många nya medlemmar. Den ”lilla” sanningen är det faktum att PRO i Flemingsberg har lagt ner sin verksamhet och vad är mer naturligt än att söka sig till oss i Fullersta. Den ”stora” sanningen är att vi har **SÅ** bra underhållning, och den tänker vi inte göra avkall på om inte bilen hänger över nacken på oss. Vi är väldigt stolta över oss själva och har fått en enorm respons från medlemmarna. Så nästan lite komiskt var det när Kent med en lite försynt förfrågan till medlemmarna undrade om de möjligtvis, kanske, eventuellt kunde tänka sig en höjning av medlemsavgiften med HELA TIO KRONOR. Här var det ingen tvekan, alla va´ me. Tio kronor är ju inte mycket när man redan innan vet att man satsar på en vinnande häst.

Men innan den trevliga underhållningen, så får det bli en del trevlig information också. Trevligt är tydligen att få slippa Picassos äventyr med Hasse och Tage och istället få se ”Miraklet i Viskan” med Lassgård och Hirdvall på Filmkvällen den 29 okt.

Trevligt är också att det kommer ytterligare en PUB-kväll den 11 nov. Inte nog med det, vår energiska kulturtant Anne-Marie (ja, hon har sagt det själv) har klämt in

en av oss icke tidigare annonserad föreställning med Hjalmar Söderbergs Den allvarsamma leken, som i nerbantad version framförs som en ”Soppteater” För att inte tala om adventskaffet i föreningslokalen eller julbordet på Sågbäcksgymnasiet.

Efter all denna information om alla aktiviteter som vi har framfört oss känns det som precis rätt läge att påminna om att nu är det dags att beställa nästa års PRO-almanackan för endast 50:-.

Men nu så släpper vi in ”**Fräcka Frackar**” som rivstartar med, **Alla balla hubban alla balla dinkan**, en riktigt typisk ordekvilibrisk Povel Ramel-låt som han på sin tid framförde tillsammans med Wenche Myhre. Under tiden Annika förvandlade sig till en fjärrstyrd docka fick vi lyssna på Erik. Där kunde man kanske ana en finsk brytning, vilket med all säkerhet bidrog till hans underbart kraftfulla stämman. Alla fick nog sitt lystmäte av denna underhållning, lite operett, lite dans, några visor av bl.a Evert Taube och en av mina egna favoriter Olle Adolphson. (*Mitt ibland Elvis och Jerry Lee Lewis och andra av mig inköpta rockskivor så fanns Olles, En stol på Tegnér.*)

Denna Annika visade sig inte behöva någon mer fjärrstyrning, på alldeles egen hand fick hon en rejäl fart på benen i en snabb charleston och som av en händelse dök självaste Charlie Chaplin upp på scenen. Nog blev det ett och annat glatt leende hos ”gubbsen” i publiken när hon lyfte på kjolarna och visade (de visserligen mammeluckförsedda) benen i en härligt vild och galen Can-can, som avslutades med att de tillsammans vände sina ädla bakdelar mot publiken Och detta fick bli deras avslutningsnummer.

Kaffe med doppa och så lottdragning, båda lika viktiga ingredienser för en bra medlemsträff. Nu kommer jag faktiskt att avsluta denna resumé med litet påpekande till Kent. När man är många i en förening så är det majoritetens vilja som är avgörande. Sluta att titta så ängsligt på hustrun när du känner att du vill dra en rolig historia. Där är **hon** i minoritet. **Alla** vi andra tycker om dina roliga historier. Men för husfridens skull kan du ju varna henne innan så kan hon hålla för öronen.

Så är då uppbrottets minut. Många hjälps åt att samla ihop disk och övrigt som ska ut i köket och Gunnar får en hel del hjälp med att fälla ihop bord och ställa undan stolar för att återställa lokalen i sitt ursprungliga skick. Nu kan jag rycka åt mej första vagnen med disk och pila ut i köket för att njuta alldeles själv. Bara jag och diskmaskinen, innan Barbro och Vera kommer och bryter förtrollningen. Men med deras hjälp går sen allt som en dans och vips så är allt klart. Men var lugna om en månad gör vi om samma procedur igen . O´vad vi längtar. Men nästa gång får man passa sig då kommer det en ”Trollkarl” på budgetmötet. Han kan gärna få trolla med siffrorna, bara han ger sjutton i våran disk.

Väl mött då.

Eva L